El Cul del Pou | | Actualitzat el 15/04/2020 a les 22:18

Qui fos senglar!

VA COM VA. PER LLUM DEGÃ€S

Mai no hauria dit que un dia envejaríem els porcs senglars. Si més no, per unes quantes setmanes. No digueu que no fa ràbia veure'ls campar amunt i avall del passeig del Riu, desconfinadament, sense risc d'escopetades ni por de contreure el maleït coronavirus. El seu paradís terrenal equival al nostre infern. Mai com ara no s'han sentit tan segurs i tan lliures. La primavera torna a ser on havia estat sempre, encara que nosaltres ens l'hàgim de mirar de lluny i a través d'un vidre o amb una mascareta. Hi ha qui ha vist una família de senglars fent un pic-nic de cargols, prenent el sol, sota el Pont Vell. Altres exemplars fan saltar les pomes de les branques a cops de maluc i rampinyen les pastanagues i les cebes dels horts, a cor què vols. Els veiem travessar carreteres com si fossin al mig del camp i aturar-se a furgar i banquetejar amb les deixalles orgàniques. A ells no els cal aïllar-se i deixar un metre i mig de separació. Per circular no els cal cap certificat ni cap gos per justificar la passejada. Van tots junts, en ramada. Es toquen, es llepen, s'ensumen. I si per mala sort a algun d'ells els arriba l'hora, saben que a diferència dels humans podran donar-li escalf fins al darrer moment i acomiadar-lo com cal: amb tota l'estranyesa d'una mort natural.